

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**D. Gebh. Theodori Meieri Theologi & Prof. in Academia
Julia Antichiliasmus Absolutissimus**

Meier, Gebhard Theodor

Helmstadii, 1696

§. XVII.

urn:nbn:de:bsz:31-105465

vent, juxta quam non omnes qui absque veri Dei, veræque religionis notitia olim fuerunt demortui, censentur damnandi, prout etiam revelatum esse Nobili Virgini, in Epistola de Visionibus narrat D. Animadvertens §. 32. Verba, quæ Salvator illi dixisse fertur, hæc sunt: Die unwissenden Böskker aber verwerffe niemand schlechter dinges / denn wer wil sie richten als ich? Und mein Richten ist gerecht / und darûm werden sie nicht gerichtet zum ewigen Verderben / sonst wäre ich nicht gerecht. Ex hac hypothese possent dicere, resurrectionem de quâ agit Joh. V. 28. esse supremam illam, in quâ etiam si fideles nulli, multi tamen alii ad vitam æternam resurgent, illi scilicet, qui infidelium vitam civiliter probatam vixerint, nihil itaq; id obstare, quominus M. annos ante hanc resurrectionem omnes jam resurrexerint in fide demortui, nulliq; post eam resurrectionem pii & fideles obierint.

§. XVII. Verum, quis non videt, Quakerianam hanc hypothese adeo absurdam esse, ut nihil unquam sacris literis magis possit esse contrarium? Imo hoc ipsum est dogma, cujus revelatione adeo turpiter se, dedit Spiritus ille harum, quæ in memoratâ Epistolâ continentur, prophetiarum autor, ut vel pueris palpabile hinc esse possit, eundem nihil minus esse quam Spiritum Christi. Quippe nunquam eo nos deducere, vel sexcentis visionibus valebunt Enthusiastæ, ut delinamus cum D. Petro credere, quod in nullo alio (quam in Christo) salus sit, nec aliud nomen sub cælo sit datum inter homines, in quo nos salvari oporteat *Actor IV. 12.* Et quid clarius est quam categorica Salvatoris assertio: *Qui non crediderit, condemnabitur?* Marc. xvi. 16. Quid apertius axioma Apostolico: *Sine fide impossibile est placere* (sc. Deo ut præcedentis versiculi col-

collatio docet) Hebr. xi. 6. At quomodo Gentiles in idololatricâ religione demortui, ac veritatis Evangelicæ plane ignari, credere potuere in eum de quo nihil audiverunt? uti non immerito interrogat ipse Apostolus *Rom. x. 14.* à qua tamen quæstione infantes & præter eos neminem excipi debere ex aliis Scripturæ locis manifestum est, qua de re pluribus hic ut agatur, instituti ratio non admittit. Vanum igitur est, quicquid de Infidelium salute Spiritus ille fuit nugatus, unde non nisi prorsus inepte ad hoc asylum se convertent, qui præcedentium argumentorum ictum declinare conabuntur.

§. XVIII. Atque hæc de mortuorum resurrectione sufficiant, ex quibus apparet, quod *una tantum & universalis ac suprema adhuc mortuorum resurrectio sit expectanda*, ut adeo manifestum sit, quicquid de geminâ resurrectione corporum Chiliastæ statuunt, veritati fidei plane adversum esse Jam sequitur aliud adventus Christi adjunctum explicandum, de quo sit Assertio nona: Adventum Christi, resurrectionemque mortuorum excipiet universalis destructio, seu *πανολεθρία* cœli ac terræ. Hoc luculentissime prædicitur 2. Petr. III. 10. *Veniet dies Domini, tanquam fur in nocte, in quo cœli προληθόν*, (procellæ in morem, h. e. maximo cum fragore) *transibunt.* (in v. 12. parallelo dicitur *πυρούμενοι λυθήσονται* incensi dissolventur) *& elementa aestuantia liquefcent* (τίμειαι v. 12.) five in prima sua principia resolventur: *Terra, & opera omnia, quæ sunt in illâ, comburentur.* Ubi de die adventus Christi sermonem esse patet ex v. 4. Disputat enim Apostolus contra eos, quos ibi ita loquentes introducit: Ubi est promissio adventus Ipsius? Atque ita in hujus diei determinatione ipsos etiam Chiliastas

G statue-